

forudsætning, at tilvirkeren fremstiller en ny genstand. Aftaler om reparationer eller omdannelser af genstande, der tilhører bestilleren, er ikke omfattet af bestemmelsen, uanset hvem af parterne, der leverer det materiale, der skal anvendes i forbindelse med reparationen mv. Aftaler om reparation mv. reguleres af almindelige obligationsretlige principper, herunder i vidt omfang analogier fra købeloven.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 21-25.

5.1.1.2. Forbrugerkøbsdirektivet

Efter forbrugerkøbsdirektivets artikel 1, stk. 4, skal aftaler om levering af varer, som først skal tilvirkes, ved anvendelsen af direktivet anses som aftaler om køb af forbrugsvarer. Det er således efter direktivet uden betydning, om det er bestilleren eller tilvirkeren, der skal levere de materialer, der er nødvendige for fremstillingen af den pågældende vare. Bestemmelsen går dermed videre end købelovens gældende definition af bestillingskøb, idet den forudsætter, at en forbruger i relation til spørgsmål om mangler, mangelsbeføjelser, reklamationsfrister mv. skal have en beskyttelse svarende til direktivets regler, uanset om forbrugeren selv leverer det materiale, der er nødvendigt for at fremstille varen. Direktivet regulerer således også tilfælde, der efter gældende dansk ret betragtes som en aftale om tjenesteydelse.

5.1.1.3. Lovforslagets udformning

Da forbrugerkøbsdirektivet forudsætter, at forbrugers retsstilling er den samme ved aftaler om køb af genstande, der skal tilvirkes, som ved et almindeligt køb, finder arbejdsgruppen, at gennemførelse af direktivet kræver en ændring af definitionen af bestillingskøb i forbrugerforhold. Definitionen bør efter arbejdsgruppens opfattelse ændres i overensstemmelse med artikel 1, stk. 4, således at det ikke tillægges vægt, hvem af parterne der leverer det nødvendige materiale.

Arbejdsgruppen bemærker, at det fortsat vil være en forudsætning for lovens anvendelse, at tilvirkeren fremstiller en genstand, jf. herved direktivets formulering »levering af varer...«. Såfremt dette element ikke i den konkrete situation må anses som det væsentligste element i aftalen, vil forholdet derfor fortsat falde uden for købelovens anvendelsesområde.

Arbejdsgruppen foreslår på den baggrund at udvide definitionen af bestillingskøb inden for forbrugerkøb, således at der foreligger et køb, uanset hvem der leverer materialerne. Arbejdsgruppen foreslår endvidere at præcisere ordlyden af definitionen uden for forbrugerkøb, således at der i overensstemmelse med den

gældende retstilstand foreligger et bestillingskøb i alle tilfælde, hvor tilvirkeren fremskaffer den *overvejende del* af de nødvendige materialer, jf. pkt. 5.1.1.1. ovenfor

Der henvises til betænkningen side 26-28.

Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med arbejdsgruppens lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 (den foreslåede § 2, stk. 1).

5.1.2. Køb med installationspligt

5.1.2.1. Gældende ret

Købeloven regulerer ikke afgrænsningen mellem køb og tjenesteydelsesaftaler i tilfælde, hvor sælgeren i forbindelse med leveringen af salgsgenstanden har påtaget sig yderligere arbejde som f.eks. at installere eller montere det solgte.

Det antages imidlertid i almindelighed, at en sådan blandet aftale må kategoriseres på grundlag af, hvor væsentlige de enkelte elementer i sælgers forpligtelse er. Har sælger påtaget sig at installere eller montere salgsgenstanden, og må dette betragtes som en biforpligtelse, anses aftalen i sin helhed for en købsaftale. Omvendt kan tjenesteydelsen fremstå som det væsentligste element i aftalen. Der kan også forekomme tilfælde, hvor aftalen må »deles op«, således at der foreligger en købsaftale vedrørende salgsgenstanden, og en tjenesteydelsesaftale for så vidt angår installationen.

I tilfælde, hvor installationen betragtes som et accessorium til selve købsaftalen, skelnes der ikke mellem, om en eventuel mangel knytter sig til salgsgenstanden som sådan eller til tjenesteydelsen, og vurderingen af, om manglen er væsentlig, sker i forhold til den samlede ydelse. Hvis der sker skade på salgsgenstanden som følge af forsømmelse fra sælger eller dennes folk i forbindelse med salgsgenstandens installation, kan forbrugeren over for sælgeren gøre dette forhold gældende som en køberetlig mangel, jf. købelovens § 44, såfremt sælgers forsømmelse må anses for at være sket i forbindelse med opfyldelsen af aftalen. Forbrugeren kan, ligeledes under henvisning til § 44, påberåbe sig køberetlige regler om mangler, hvis sælger eller dennes folk ikke har udført installationen fagmæssigt korrekt, selv om salgsgenstanden som sådan ikke er blevet påført en skade. Salgsgenstanden har i så fald ikke den brugbarhed eller beskaffenhed, som den ifølge aftalen skulle have, jf. købelovens § 76, stk. 1, nr. 4.